

der ved et Skolevæsen blev ansat en Række Mænd, der som Lærer Gulddal ikke kunne undervise i alle Fag, saa kunde der for dette Skolevæsen til sidst opstaa Vanskelighed ved at faa Timerne besørgede. Time-lærere kan man derimod afskedige og erstatte med andre, fast ansatte Lærere, der kunne besørgere Undervisningen i alle Fag.

Der ligger imidlertid et større Spørgsmaal bag hele denne Sag. Det høje Tings Medlemmer ville vide, at det i Skoleloven af 1814 er en Forudsætning, at Folkeskolens Lærere tilhøre Folkekirken; det nævnes intetsteds udtrykkeligt i denne Lov, men paa mangfoldige Punkter er det ganske tydeligt forudsat, og i det lange Tidsrum fra 1814 til nu har det da ogsaa været en fast Regel, der kun er brudt enkelte Gange — særlige Undtagelser, der have bekræftet den Regel, at Lærerne skulle være Medlemmer af Folkekirken. Det ærede Medlem nævnedes, at her i København ansatte man baade Jøder og Baptister. Det er for saa vidt rigtigt, som der findes ansat en Jøde og en Baptist, men det er ikke rigtigt, hvis man tager det i den Betydning, at man her i København i Almindelighed ansætter Jøder og Baptister. Saa vidt jeg ved, findes der i København overmaade faa Afvigelser fra den Regel, at Lærerne tilhøre Folkekirken. Der findes en Jødinde samt en Baptist og en Katolik, der ligeledes begge ere Kvinder. Jeg skal oplyse, at vedkommende Lærerinde, der tilhører det mosaiske Trossamfund, blev ansat i 1878 efter først at have haft Konstitution som Lærerinde i Regning. Baptisten er ansat i 1908, og Katolikken var fast ansat ved Skolevæsenet, inden hun gik over til den katolske Kirke. Hun blev altsaa ikke ansat som Katolik, men blev heller ikke afskediget, fordi hun traadte over.

Det har i det hele været en Regel for Ministeriet, at hvis en Lærer havde Konstitution eller var fast ansat, og det indenfor vedkommende Skolevæsen kunde ordnes saaledes, at vedkommende ikke kom til at undervise i Religion, afskedigede man ham ikke, selv om han gik over til et andet Trossamfund. Men det er dog kun sket i saare faa Tilfælde. Derimod har man ikke været saa ængstelig for at ansætte en Mand som Timelærer, selv om han stod udenfor Folkekirken. Saa vidt mig bekendt er det første Gang sket i 1896, da en forhenværende Sognepræst Rasmussen, der var gaaet over til Irvingianer-Samfundet, blev ansat, ikke som fast

Lærer, men som Timelærer paa Frederiksberg. Der findes heller ikke paa Frederiksberg mere end et Par Tilfælde, hvor Lærere staa udenfor Folkekirken. Og hvad nu Forholdet i Esbjerg angaar, som det ærede Medlem ogsaa nævnedes, da var der i Forvejen ansat en Lærerinde, som tilhører det metodistiske Samfund. Hendes Historie er den, at hun først i 1904, da hun var konstitueret, søgte om at blive fast ansat, men fik Afslag, at hun dernæst et Par Aar efter atter søgte om det, men paa ny fik Afslag, og at hun endelig i 1908 søgte paa ny, og nu blev hun undtagelsesvis fast ansat, men hun var altsaa forinden konstitueret. For at fuldstændiggøre disse Oplysninger vil jeg nævne, at det i min Ministertid er sket paa Frederiksberg, at en Mand, der var fast ansat i Skolevæsenet og meldte sig som ikke tilhørende Folkekirken, fik Lov til at blive siddende. Denne Beslutning blev tagen i Kraft af den tidligere ret almindelige Afgørelse, at hvis en Lærer, medens han er fast ansat, træder ud af Folkekirken, eller han har faaet fast Ansættelse, inden dette Spørgsmaal rejses, afsætter man ham ikke af den Grund.

For øvrigt er det vel en Sag, som er ret bekendt, at man her i København og paa Frederiksberg og sikkert ogsaa omkring i Landet, hvor der er et større, mere sammensat Skolevæsen, forlængst har taget Hensyn til Ønsker hos Lærere om ikke at undervise i Religion. Det er klart, at ved et stort Skolevæsen kan Forholdet fortræffeligt ordnes saaledes, at en Del Lærere fritages for at undervise i Religion, idet der kan være andre Lærere, der netop have særlig Lyst, særlige Anlæg og særlige Betingelser for at overtage denne Del af Undervisningen. Men i sin store Helhed maa jeg altsaa hævde overfor det ærede Medlem, at den Hovedregel indtil nu er fulgt, at Lærerne i Folkeskolen skulle være Medlemmer af Folkekirken. De Undtagelser, der have været, ere ikke flere, end at de netop bekræfte Regelen, og de ere fremkomne paa den Maade, jeg har nævnt, nemlig, at hvis en Lærer har været konstitueret eller er fast ansat, afskediger man ham ikke paa Grund af, at han træder ud af Folkekirken, men en Lærer, der ansøger om at faa fast Ansættelse, skønt han staa udenfor Folkekirken, har man hidtil ladet blive siddende som Timelærer.

Naar jeg nu har afslaaet Lærer Gulddals Andragende, er det sket ud fra et